

Tiparele Modelului Milton

Modelul Milton este **imaginea în oglindă a modelului Meta**, un mod de a construi propoziții incomplete, bogat în deformări și generalizări.

Ascultătorul trebuie să completeze detaliile și lipsurile, să caute în mod activ înțelesul a ceea ce aude, prin și pentru propria sa experiență. Altfel spus, îi definim un context, cu un conținut cât mai sărac, îi oferim rama și îl lăsăm pe client să aleagă tabloul pe care-l va pune în ea.

Atunci când clientul (ascultătorul) își definește, furnizează singur conținutul cu siguranță va găsi cel mai relevant și apropiat sens personal pentru ceea ce aude.

Toate tiparele meta-modelului pot fi folosite pentru a induce o stare de transă și a provoca o căutare transderivațională.

Se folosesc aceste tipare ale limbajului Milton (metamodelul în oglindă) tocmai pentru a nu intra în contradicție cu structura de profunzime a clientului, cu experiența lui personală.

I. Ștergerile (Omisiuni)

- Ștergerile **simple**:

„Poți să înveți cu ușurință...”

Ștergerea permite clientului să se gândească ce și cum este cel mai potrivit pentru el să învețe.

- **Indexul referențial nespecificat:** *Vor fi oameni care au însemnat mult pentru tine și care te-au învățat multe lucruri...”*

Clientul știe cine sunt aceștia și se va gândi la ei.

-Verbele nespecifice: *„ După cum acest lucru are un anumit sens personal pentru tine...”*

Aceasta permite clientului să înțeleagă lucrul respectiv așa cum crede el că este mai bine.

- **Comparația:** *„ Te simți din ce în ce mai relaxat...”*

Această formulare lingvistică îi permite fiecăruia să se relaxeze în ritmul care i se potrivește lui cel mai bine.

- **Judecata:** *„ Este bine să îți amintești toate momentele când ai avut succes...”*

Aceasta facilitează amintirea acelor momente.

II. Deformările/distorsiunile

- **Echivalenții complecși:** „Cum îți închizi ochii te simți din ce în ce mai bine...”

Închiderea ochilor devine echivalentă cu o stare de bine.

- **Citirea gândurilor celui alt:** „Poți foarte ușor să găsești o semnificație în acest lucru pe măsură ce devii tot mai curios în legătură cu ce anume vei afla ...”

Aceasta sugerează o curiozitate firească ce va fi de ajutor clientului.

- **Nominalizările:** „Pe măsură ce te scufunzi tot mai mult în relaxare și crește gradul de confort, tot așa ușurința procesului de învățare va deveni o sursă de încantare...”

Nominalizările șterg o mare parte a informației. Cu cât le folosim mai pe larg cu atât mai mult **scade** riscul de a intra în contradicție cu experiența celui alt.

Aceste nominalizări, fiind atât de variate, îndeamnă conștientul să inițieze o serie de căutări transderivaționale. Lipsește orice informație specifică, așa încât individul poate găsi în aceste nominalizări acele sensuri care i se potrivesc lui cel mai mult.

- **Relația cauză-efect:** „Pe măsură ce respiri tot mai adânc și mai ușor, fiecare respirație te va face din ce în ce mai relaxat...”

Relația cauză-efect asociază ceea ce se întâmplă în mod natural (adaptarea la ritmul exterior deja existent) cu obiectivul pe care dorești să-l atingi (preluarea comenzii).

- **Presupunerile:** „Nu știu dacă te vei simți mai relaxat înainte sau după ce vei închide ochii...” - Această formulă presupune rezultatul (închiderea ochilor).

„Vrei să înveți altceva acum?” (Presupune că ai învățat deja ceva).

„Nu intra încă în transă...” (Vei intra într-o transă).

III. Generalizarile:

- **Principiile universale:** „Tot ce știi este disponibil undeva în subconștientul tău...”

Utilizarea principiilor universale în modelul Milton anulează orice limite autoimpuse.

- **Operatorii modali de necesitate:** „ Dacă vrei să dai tot ce este mai bun din tine... ar trebui să profiți de ocazie...”

Operatorii modali sunt folosiți pentru a sugera reguli de acțiune care conferă autoritate și putere.

- **Operatorii modali de posibilitate:** „ Poți deveni mai creativ...poți merge mult mai adânc cu analiza experienței tale...”

Acești operatori modali stabilesc un cadru permisiv, care conferă putere.